

Toen wij indertijd het besluit namen om kwaliteitsvol onderwijs te bieden voor kinderen in afgelegen dorpen die geen toegang hadden tot bestaande scholen, hebben vele van onze Indische kennissen ons gewaarschuwd dat het haast onmogelijk zou zijn om iets goeds op te bouwen op een dergelijke plek. Wij kenden de risico's, maar we vonden dat we deze uitdaging moesten aangaan en zoals wij allemaal weten is het niet mogelijk iets goeds te verwezenlijken zonder daar een prijs voor te betalen. Naarmate wij ons doel dichterbij naderen ondervinden wij inderdaad hoe moeilijk het is om kwaliteitsvol onderwijs te brengen naar een zodanig achterlijke streek. Het waardesysteem, de cultuur en de houding van de mensen, en het ontbreken van gekwalificeerd personeel dat afkomstig is uit die streek, zijn even zovele struikelblokken. De oudste leerlingen beginnen nu al het verschil op te merken tussen de sfeer die op school heerst en de sfeer in hun dorpen. Het wordt een hele evenwichtsoefening voor hen om die twee werelden in hun leven een plaats te geven. Wij doen ons best om hen zoveel mogelijk te helpen op het stukje weg dat wij samen met hen afleggen.

600 kinderen op Sint Antoniuschool : groeiende verantwoordelijkheden en grotere uitdagingen !

Ouders van leerlingen die schoollopen op *Sint Antoniuschool* vragen mij vaak hoe zij, die zelf niet kunnen lezen en schrijven, hun kinderen thuis bij hun studie kunnen helpen. Hoe die kinderen het zullen klaarspelen in de hoogste klassen. Het is een feit dat vele ouders bezorgd zijn als hun kinderen het niet goed doen op school. Wij moeten hen dan overtuigen dat het weliswaar moeilijk is om te studeren zonder hulp van thuis, maar niet onmogelijk. Vele van onze leerlingen komen uit gezinnen die met vele problemen te kampen hebben, maar doen het toch zeer goed op school. Dit is het verhaal van *Preeti*, een mooi voorbeeld van een kind dat hard werkt en iets van zichzelf wil maken om haar familie te helpen.

Een bloeiend kind!

Het was vier jaar geleden niet gemakkelijk om *Preeti* te overhalen om naar *Sint Antoniuschool* te komen. Zij dacht immers dat het haar taak in dit leven was om thuis te zorgen voor haar broertjes en zusjes. *Preeti's* moeder stierf toen het meisje pas zeven was, in het kraambed van haar vijfde kind. Omdat zij de oudste was, is haar leven totaal veranderd door de dood van haar moeder. Vanaf die dag

werd zij degene die verantwoordelijk was voor de jongere kinderen. Haar vader werkte toen op de bouwwerf van *Sint Antoniuschool*. Wij kenden zijn gezin, en wij wisten dat *Preeti* voor iedereen zorgde in plaats van naar school te gaan. Op ons a a n d r i n g e n

stuurde haar vader haar naar de school, maar daartoe moest hij wel eerst een andere regeling treffen om te zorgen voor zijn jongere kinderen. Zijn oplossing was: hertrouwen. Hij vond een vrouw die bij haar man was weggegaan, die een kind van drie had en al zwanger was van een tweede kind. De komst van deze stiefmoeder en haar kind bracht alweer veel opschudding teweeg in het gezin. In plaats van het leven van *Preeti* en haar jongere broertjes en zusjes te verlichten, was zij een bijkomende belasting, vooral omdat zij al gauw beviel van haar baby. *Preeti* kreeg het des te moeilijker omdat de vrouw haar slecht behandelde. Het gezin begon uiteen te vallen, en na een jaar ging de vrouw bij hen weg.

Omdat hij zag hoe goed *Preeti* het op school had gedaan, stuurde de vader ook al zijn andere kinderen naar ons toe. *Preeti* staat 's ochtends vroeg

Preeti is gelukkig op Sint Antoniuschool !

Voor schooltijd moet ze huishoudelijke taken verrichten.

op, vervult al haar huis-houdelijke taken, en haast zich dan naar school. Na de schooluren moet ze toezien op het huiswerk van de jongere kinderen. Ze doet het graag, zo hard werken en het gezin groot-brengen. Het is ook ver-bazend hoe verstandig dit meisje is. Het kindje dat enkele jaren geleden voor de schoolpoort stond en aarzelend over de drempel tapte, is nu één van onze intelligentste leerlingen, die goede cijfers haalt voor alle vakken. Ze heeft geweldig veel potentieel en ze werkt hard om er alles uit te halen wat erin zit.

Er zitten op onze school veel kinderen met ongeveer dezelfde achtergrond als *Preeti*. Met onze 600 leerlingen is de school vandaag een plaats die een geweldig potentieel bevat voor een betere toekomst – niet alleen voor deze kinderen en hun gezinnen, maar voor de hele gemeenschap. Voor ons bestaat de uitdaging er in dat wij voortdurend toegewijde en onvermoeibare leerkrachten moeten vinden die hen kunnen helpen om zich te ontplooiën. Maar zelfs nu al hebben wij de hele tijd problemen om goede leerkrachten te vinden en te houden. Deze plek is zo achterlijk dat ze weinig aantrekkelijk is voor goede, goed gekwalificeerde mensen die makkelijk een betrekking kunnen krijgen in de stad.

Omdat er geen goede onderwijsinstellingen waren in deze streek, heeft deze omgeving ook geen goed opgeleide mensen voortgebracht die de juiste waarden aanhangen en die in staat zijn om te vol-doen aan de noden van onze kinderen. Wij hebben nog heel wat werk voor de boeg om onze doelstelling te bereiken en onze kinderen te helpen om zich tot volwaardige mensen te ontwikkelen !

Initiatieven van de mensen !

Wij hebben tot nu toe het transport van en naar school hebben verzorgd voor de kinderen uit nabijgelegen dorpen, maar het is te duur geworden om nog meer bussen aan te kopen. Wij hebben ons best gedaan om ervoor te zorgen dat de dorpsbe-woners zich daarvan bewust waren, zodat zij een oplossing zouden zoeken voor dit probleem. Ten langen laatste is *Mr. Lakhan* uit *Harsangpur*, een

De kinderen van *Harsangput* maken nu gebruik van «*Gugad*» om naar school te gaan..

vader van één van onze leerlingen, met een eigen initiatief op de proppen gekomen: hij heeft een motor gekocht en daar een chassis rond gebouwd, en nu vervoert hij kinderen met zijn «*Gugad*». Totale kostprijs van dit voertuig: 1.000 € (hij heeft hier een lening voor genomen). Hij heeft de gezinnen in zijn dorp aangesproken, hen verzekerd van de veiligheid van zijn vervoermiddel en hen overgehaald om hun kinderen met hem mee te laten rijden. Hij haalt en brengt nu alle kinderen van *Harsangpur* (8 km van de school). Hij blijft in het schoolgebouw tot hij de kinderen na schooltijd weer mee naar huis neemt. Hij verdient hier een aardig sommetje mee, want hij vervoert telkens 40 kinderen en zijn kosten zijn zeer laag.

Wij hopen altijd dat nog meer mensen als *Mr. Lakhan* dergelijke initiatieven zullen nemen. Ons personeel is echter van mening dat hij dit kon doen omdat hij behoort tot een *Yadav* kaste en de meeste van onze kinderen in dat dorp tot dezelfde kaste behoren. Als iemand van een lagere kaste dit soort initiatief zou nemen dan zouden mensen van een hogere kaste kun kinderen niet met hem laten meerijden... Wij blijven hoe dan ook hopen dat dit initiatief navolging zal kennen !

Wij hebben schenkingen gekregen in de vorm van enkele XO laptops (zie onze vorige nieuwsbrief)... tijdens de vakanties, in de maand juni, komen er kinderen uit nabijgelegen dorpen hierheen om de computers te leren gebruiken. Zij danken alle gulle gevers voor deze kans !

CCP 000-3000291-81 (Fiscaal attest, 30€ min.)

Werk der broden vzw, A. Delzennestraat 9, 7800 Aat.

<http://www.WerkDerBrodén.org>